

Eiropas tūrisma nozare

Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. septembra rezolūcija par Eiropu, tūristu apmeklētāko vietu pasaulē — jaunas Eiropas tūrisma nozares politiskās pamatnostādnes (2010/2206(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Eiropas tūrisma ilgtspējības pamatnostādnes” (COM(2003)0716),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Atjauninātā ES tūrisma politika — veidojot spēcīgāku Eiropas tūrisma partnerību” (COM(2006)0134),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Noturīgas un konkurētspējīgas Eiropas tūrisma nozares programma” („Darba kārtība 21”) (COM(2007)0621),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Eiropa, tūristu apmeklētākā vieta pasaulē — jaunas Eiropas tūrisma nozares politiskās pamatnostādnes” (COM(2010)0352),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai attiecībā uz Eiropas statistiku par tūrismu (COM(2010)0117),
- ņemot vērā Madrides deklarāciju „Virzība uz sociāli atbildīgu tūrisma modeli”, kas pieņemta neoficiālā ministru sanāksmē 2010. gada 15. aprīlī,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 12. oktobra secinājumus „Eiropa, tūristu apmeklētākā vieta pasaulē — jaunas Eiropas tūrisma nozares politiskās pamatnostādnes (14944/10),
- ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu „Eiropa, tūristu apmeklētākā vieta pasaulē — jaunas Eiropas tūrisma nozares politiskās pamatnostādnes” (CoR 342/2010),
- ņemot vērā Padomes 1986. gada 22. decembra ieteikumu¹ par ugunsdrošību esošajās viesnīcās (86/666/EEK),
- ņemot vērā Padomes 1990. gada 13. jūnija Direktīvu 90/314/EEK² par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu

¹ OV L 384, 31.12.1986., 60. lpp.

² OV L 158, 23.6.1990., 59. lpp.

2006/123/EK¹ par pakalpojumiem iekšējā tirgū,

- ņemot vērā Padomes 2009. gada 5. maija Direktīvu 2009/47/EK, ar ko Direktīvu 2006/112/EK² groza attiecībā uz samazinātām pievienotās vērtības nodokļa likmēm,
 - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 9. jūlija Lēmumu³ par ekoloģiskajiem kritērijiem Kopienas ekomarķējuma piešķiršanai tūristu mītņu pakalpojumiem (2009/578/EK),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Regulu (EK) Nr. 66/2010⁴ par ES ekomarķējumu,
 - ņemot vērā 2005. gada 8. septembra rezolūciju⁵ par Eiropas ilgtspējīga tūrisma jaunajām perspektīvām un jaunajiem izaicinājumiem,
 - ņemot vērā 2007. gada 29. novembra rezolūciju⁶ par atjaunināto ES tūrisma politiku — veidojot spēcīgāku Eiropas tūrisma partnerību,
 - ņemot vērā 2008. gada 16. decembra rezolūciju⁷ par tūrisma ietekmes reģionālās attīstības aspektiem piekrastes reģionos,
 - ņemot vērā 2011. gada 16. februāra rezolūciju⁸ par nākamajā plānošanas periodā mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) finansiālajam atbalstam paredzēto ES instrumentu pārskatīšanas praktiskajiem aspektiem,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu, kā arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas un Kultūras un izglītības komitejas atzinumus (A7-0265/2011),
- A. tā kā tūrisma nozare veido 10 % no IKP un 12 % no darbvietām ir tieši šajā nozarē un tā kā šī nozare ir uzskatāma par trešo svarīgāko sociāli ekonomisko jomu Eiropas Savienībā; tā kā šī nozare galvenokārt sastāv no mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, tā kā tā ir galvenais ienākumu avots dažiem ES reģioniem, piemēram, salām, un tā kā tai ir galvenā loma ES ekonomikas attīstībā un ekonomiskajā, sociālajā un reģionālajā kohēzijā, kā arī stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā;
- B. tā kā tūrisms veicina arī garīgo bagātināšanos, apmaiņu, labklājību, labsajūtu, kultūru un sociālo kohēziju; tā kā tāpēc visvairāk jā rūpējas par kvalitatīvu pieeju;
- C. ņemot vērā, ka Eiropas Savienība ir tūristu apmeklētākā vieta pasaulē, rēķinot pēc citu valstu tūristu skaita, un tā kā šī loma jā nostiprina, lai cīnītos ar izaicinājumiem, kurus rada,

¹ OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp..

² OV L 116, 9.5.2009., 18. lpp.

³ OV L 198, 30.7.2009., 57. lpp.

⁴ OV L 27, 30.1.2010., 1. lpp.

⁵ OV C 193 E, 17.8.2006., 325. lpp.

⁶ OV C 297 E, 20.11.2008., 184. lpp.

⁷ OV C 45 E, 23.2.2010., 1. lpp.

⁸ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0057.

pirmkārt, lielāka globālā konkurence un nepastāvīgs tirgus pieprasījums un, otrkārt, nepieciešamība nodrošināt lielāku un noturīgāku ilgtspējību;

- D. tā kā tūrisms Eiropā saskaras ar daudzām problēmām: pasaules ekonomikas krīzi, citu ārpus ES esošo galamērķu konkurētspēju un tūristus piesaistošo piedāvāto aspektu daudzveidību, klimata pārmaiņu ietekmi un tūristu aktivitātes sezonālajām svārstībām, demogrāfiskajām tendencēm Eiropā, informācijas un komunikācijas tehnoloģiju pieaugošo ietekmi un daudziem neparedzētiem notikumiem, kas laiku pa laikam skar tūrisma nozari;
 - E. ņemot vērā, ka tūrisms palīdz reklamēt Eiropu un tās kultūras un valodu mantojumu, ievērojot atšķirības, saglabāt kopējās vērtības un stiprināt Eiropas identitātes, piederības un pilsonības sajūtu; tā kā tūrisma attīstībai ir galvenā nozīme, lai uzlabotu reģionālo dimensiju Eiropas Savienībā;
 - F. tā kā Eiropas dažādība, daudzveidība un multikulturālisms nodrošina maksimālas izaugsmes iespējas ikvienam tematiskā tūrisma veidam un tā kā dažādu tūrisma veidu attīstība un veicināšana var būt vienīgā efektīvā atbilde uz kropļojumiem, problēmām un pagrimumu, pie kā noved neregulēta un viendabīga masu tūrisma modelis;
 - G. tā kā ar Lisabonas līguma 195. pantu tūrisms ir kļuvis par konkrētu ES kompetenci, saskaņā ar kuru ES var atbalstīt un papildināt dalībvalstu rīcību iekšzemē, mudinot izveidot apstākļus, kas veicina tūrisma uzņēmumu attīstību un sekmē dalībvalstu sadarbību, neveicot dalībvalstu tiesību un regulatīvo aktu saskaņošanu;
 - H. tā kā, pamatojoties uz šo jauno kompetenci jāizveido integrēta Eiropas stratēģija ar skaidriem un vērienīgiem mērķiem, pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu;
 - I. tā kā, lai nodrošinātu, ka jaunās ES kompetences un turpmākā tūrisma politika ir efektīva un atpazīstama un atbilstu Eiropas pilsoņu un mūsu viesu prasībām, būs nepieciešama ne tikai stratēģija un rīcības plāns, bet arī atbilstoši resursi ES 2014.–2020. gada finanšu plānā;
 - J. tā kā ES tālāko reģionu un dažu salu reģionu ekonomika gandrīz pilnībā ir atkarīga no gaisa transporta, ņemot vērā to ļoti lielo tālumu un izolētību, kuru dēļ ir nepieciešami pasākumi, kuros būtu ņemta vērā to atkarība no šā transporta veida,
1. atbalsta Komisijas iesniegto politisko stratēģiju, kurā aprakstīts 21 konkrēts pasākums, lai šajā nozarē atjaunotu aktivitāti; uzskata, ka šis dokuments un tā īstenošanas plāns ir pietiekams pamats, lai attīstītu ES politiku, ar kuru tiktu nodrošināts konkurētspējīgs, moderns, augsti kvalitatīvs, ilgtspējīgs un visiem pieejams tūrisms; mudina Komisiju saskaņā ar īstenošanas plānu cik ātri vien iespējams noteikt konkrētu grafiku, lai izpildītu šos pasākumus un sasniegtu mērķus; prasa dalībvalstīm sadarboties, attiecībā uz katru pasākumu iesniedzot programmas, kas atbilstu valstu, reģionālo vai vietējo kompetento iestāžu nostājai; aicina Komisiju vairāk pievērsties prioritāriem pasākumiem, ar kuriem tiek īstenoti jauninājumi un radīta Eiropas mēroga pievienotā vērtība;
 2. uzskata ka ES tūrisma stratēģijas pamats, pirmkārt, ir tikai tūrisma nozarei paredzēts konkrētu pasākumu kopums un, otrkārt, ņemot vērā tūrisma ietekmi uz visām nozarēm, sadarbība ar citām saistītām politikas nozarēm, lai nodrošinātu sistēmu, ar kuru patiešām tiek veicināts tūrisms; uzskata turklāt, ka ir nepieciešams precīzs novērtējums par to, kā citās nozarēs veiktie pasākumi ietekmē tūrisma, un prasa īstenot visaptverošu pieeju, lai radītu sinerģiju, gan īstenojot dažādas nozaru politikas nostādnes, gan piemērojot atšķirīgus

finanšu instrumentus;

3. pauž nozēlu par to, ka attiecībā uz tūrisma politiku Komisijā nav saskaņotības; uzskata par svarīgu, ka Komisija panāk koordinētas un integrētas pieejas īstenošanu attiecīgajos ģenerāldirektorātos;
4. uzsver nepieciešamību pēc ciešas sadarbības starp ES, starptautiskām, valstu, reģionālām un vietējām iestādēm, no vienas puses, un starp visām iestādēm un nozares ieinteresētajām personām, no otras puses, lai atrisinātu ar tūrisma saistītos visas nozares aptverošus jautājumus, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu; atgādina, ka daudzām Eiropas reģionu un vietējām pašvaldībām ir tieša kompetence tūrisma jomā un ka tāpēc tām ir galvenā loma projektu un konkrētu pasākumu ieviešanā; pauž cerību, ka, arī īstenojot stratēģiju „Eiropa 2020”, reģionu un vietējās pašvaldības viena ar otru sadarbosies ciešāk un ka tām ilgtspējīga, tieša un efektīva ietekme uz jaunas tūrisma politikas izstrādi; uzskata, ka šajā pašā laikposmā īpaši plānošanas instrumenti, piemēram, makroreģioniem paredzētas stratēģijas, varētu pastiprināt tūrisma reģionos un starp reģioniem un veicināt Eiropas reģionālo un vietējo pašvaldību pievilcību un atpazīstamību;
5. aicina Komisiju apsvērt divu jaunu tūrisma principu ieviešanu: „starpreģionalitāte” un „komplementaritāte”, lai veicinātu vienā ģeogrāfiskajā teritorijā esošu tūrisma pakalpojumu kopīgu plānošanu un saskaņošanu, t. i., vai nu starp dažādu dalībvalstu kaimiņreģioniem, vai arī īpašā tematiskajā līmenī starp reģioniem, ko saista kopīgi elementi;

Konkurētspējīgs, moderns un kvalitatīvs tūrisms

6. uzskata, ka tūrisms jāvērtē kā daļa no Eiropas rūpniecības un jauninājumu politikas paketes, un atkārtoti apgalvo, ka tūrisma iedzīvināšana ir stratēģisks un ļoti svarīgs daudzu dalībvalstu nodarbinātības mērķis; šajā saistībā uzsver mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) nozīmīgumu, kas veicina gan inovācijas no apakšas, gan stabilitāti nozarē, gan nodrošina kvalitāti, dažādību un autentiskumu reģionos, kuros tie darbojas; mudina Komisiju vairāk veicināt šo pieeju Eiropas tūrisma pakalpojumu jomā;
7. aicina Komisiju ik gadu apkopot un publicēt labas tūrisma prakses piemērus;
8. piekrīt Komisijas priekšlikumam, ka „Eiropas zīmols” būtu jāattīsta, sadarbojoties ar dalībvalstīm, vietējām un reģionālām pašvaldībām un valstu tūrisma aģentūrām, lai veicinātu visas Eiropas kā tūrisma galamērķa atpazīstamību visā pasaulē; šajā nolūkā aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm un kompetentajām tūrisma aģentūrām īstenot reklāmas kampaņas; uzsver, ka saistībā ar visām veicināšanas iniciatīvām būtu jāievēro un jāizceļ Eiropas teritoriālā dažādība, necenšoties kādu no Eiropas galamērķiem izcelt vairāk, un uzskata, ka, ieviešot „Eiropas zīmolu”, nedrīkstētu aizliegt dažādiem reģioniem, pilsētām un vietējām struktūrām tiesības brīvi popularizēt savu tēlu;
9. atzinīgi vērtē iniciatīvu „Eiropas mantojuma zīme” kā instrumentu, ar kuru tiek uzsvērti daži no Eiropas integrācijas viedokļa nozīmīgu objektu īpašā vērtība; uzsver nepieciešamību koordinēt šo iniciatīvu ar *UNESCO* mantojuma objektiem un citiem vēsturiskiem maršrutiem; uzskata, ka šī iniciatīva ir jāsaskaņo ar citām salīdzināmām iniciatīvām, piemēram, „Europa Nostra” balvu, lai novērstu funkciju pārklāšanos; aicina Komisiju norādīt dalībvalstīm, ka objektiem, kas saņem „Eiropas mantojuma zīmi”, vienmēr jābūt atvērtiem un pieejamiem, paredzot pat, ka tajos jābūt minimālajam skaitam darbinieku;

10. aicina Komisiju atbalstīt to, ka Pasaules mantojuma sarakstā tiek iekļautas dalībvalstu tautas tradīcijas, tostarp kulinārijas tradīcijas, lai saglabātu tās nākamajām paaudzēm un izstrādātu Eiropas stratēģiju tautas tradīciju popularizēšanai Eiropas un starptautiskā līmenī;
11. aicina Komisiju izvērtēt ES programmas „Eiropas Kultūras galvaspilsētas” ietekmi uz tūrismu un ziņot Parlamentam par to, vai būtu jāpārskata pārvaldības pieejas, finansēšanas kārtība un kultūras struktūru un apvienību iesaistīšanas procedūras, lai atbalstītu ilgstošus un ilgtspējīgus procesus un partnerattiecības;
12. uzsver sadarbības nozīmi, piemēram, veidojot partnerattiecības vai noslēdzot starptautiskus gaisa pārvadājumu nolīgumus ar trešām valstīm, it īpaši ar kaimiņvalstīm un *BRIC* valstīm, kuras ir uzskatāmas par vairākus miljonus lielu iespējamo jauno tūristu tirgu; šajā sakarībā uzsver tā darba turpināšanas nozīmi, ar kuru uzlabo Eiropas tūrisma nozares atpazīstamību, kvalitāti, konkurētspēju un dažādību, un prasa izstrādāt kopējus Eiropas tirgvedības pasākumus un kombinētos tūrisma produktus, lai piesaistītu apmeklētājus no šiem jaunās izcelsmes tirgiem;
13. uzskata par vēlamu, lai Eiropas iestādes un dalībvalstis saistībā ar vīzu kopējo politiku izstrādātu ilgtermiņa stratēģiju, ar kuru panāktu koordinētākas un vienkāršotākas vīzu izsniegšanas procedūras, izskatot iespēju ES līmenī izveidot kopējas konsulārās nodaļas vai centrus, kas nodrošinātu vīzu procedūru punktuālu īstenošanu un birokrātijas izmaksu samazināšanu, vienlaikus ievērojot ES tiesības un pienākumu kontrolēt savas robežas; šim nolūkam pēc Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) izveides aicina Komisiju apsvērt iespēju izmantot pasaulē esošos ES delegāciju birojus, lai sadarbībā ar dalībvalstu vēstniecībām izsniegtu tūristu vīzas, un noskaidrot papildu veidus, kā vienkāršot tūristu vīzu izsniegšanu, piemēram, „grupu tūristu vīzu” izsniegšanu organizētām grupām, un atvieglotu ieceļošanu darījumu personām;
14. ņemot vērā dažādās ārkārtas situācijas, kurās tūristi ārvalstīs tiek apdraudēti, aicina dalībvalstis ciešā sadarbībā ar EĀDD apsvērt nepieciešamību izstrādāt vienotu procedūru, lai brīdinātu par ceļošanas uz kādu galamērķi bīstamību, pieņemt attiecīgām ārkārtas situācijām paredzētu vienotu Eiropas kodeksu un atzīt smagākajos gadījumos tiesības tūrisma nozares dalībniekiem pieprasīt Kopienas palīdzību, ievērojot finanšu līdzekļu pieejamību;
15. aicina Komisiju izdarīt secinājumus par tādām nesenajām ārkārtas situācijām kā vulkāna izvirdums un izstrādāt īpašus scenārijus ES krīzes pārvarēšanai, lai saskaņošana un vienota rīcība visās dalībvalstīs attiecībā uz informāciju un veicamajiem pasākumiem kļūtu par obligātu prasību;
16. uzsver nepieciešamību atbalstīt jauninājumus mikrouzņēmumos un MVU un šo uzņēmumu tehnoloģisko attīstību, lai tie efektīvāk varētu pārdot savus produktus un reklamēt tūrisma galamērķus; mudina Komisiju izveidot platformu „Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas un tūrisms”, līdz 2011. gada beigām uzsākot konkrētu izmēģinājuma projektu, lai atbalstītu mikrouzņēmumu un MVU dalību digitālās piegādes ķēdē, balstoties uz citās nozarēs gūto pieredzi, piemēram, tekstila, transporta un loģistikas un automobiļu rūpniecības nozarē; prasa izstrādāt iniciatīvas, kas paredzētas, lai šajā nozarē veicinātu elektronisko komerciju un novērstu atlikušos šķēršļus tās pilnveidošanai iekšējā tirgū; turklāt aicina dalībvalstis visā to teritorijā izveidot ātrdarbīgu internetu, lai dotu iespēju piedāvāt progresīvus pakalpojumus un lai operatori kļūtu sadarbspējīgi;

17. prasa veicināt un atbalstīt nozares uzņēmējdarbības garu, īpaši uzmanību pievēršot sievietēm un jauniešiem, kā arī aicina atvieglot MVU un pašnodarbināto personu piekļuvi finansējumam, jo īpaši mikroaizdevumiem;
18. aicina Komisiju veicināt īpašu jauninājumu inkubatoru tūrisma nozares uzņēmumiem;
19. uzskata, ka tūrisma nozares ilgtspējību lielā mērā vairo saskaņotāka pieeja pētniecībai un izstrādei un jauninājumu produktu un pakalpojumu veicināšana; uzsver to, ka tūrisma nozares attīstība ir tieši saistīta ar energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju veicināšanu;
20. mudina Komisiju izveidot virtuālu tūrisma uzraudzības centru, kas uzturētu kontaktus ne vien starp pētniecības institūtiem, bet arī starp uzņēmumiem un valsts iestādēm, lai veicinātu tirgus pētījumus, izmantojot konkurētspējīgas kompetences sistēmas, sniegtu uzņēmumiem un publiskām struktūrām informāciju par gaidāmām pieprasījuma un piedāvājuma izmaiņām un radītu apstākļus, kuros uzņēmumi un publiskais sektors var stratēģiski izdevīgāk pozicionēties tirgū;
21. aicina Komisiju ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm un šīs nozares dalībniekiem izvērtēt jauninājumu pasākumus, kādus varētu īstenot, lai veicinātu *ad hoc* Eiropas kompleksās brīvdienas tādu lielāko vēsturisko, kultūras un sporta pasākumu laikā, kas turpmākajos dažos gados notiks atsevišķās dalībvalstīs, piemēram, Olimpisko spēļu, pasaules izstāžu un citu pasākumu laikā, lai popularizētu galamērķi „Eiropa” un tās lielo dažādību; uzskata, ka dažāda veida Eiropas un starptautiski pasākumi būtu jāreklamē kopsakarā ar esošiem vietējiem tūristu piesaistes faktoriem;
22. uzskata, ka tālāk jāattīsta Eiropas Ceļojumu komisijas izveidotās tīmekļa vietnes www.visiteurope.com iespējas, lai nodrošinātu cik vien lielu tās izmantošanu un neierobežotu pieejamību (teksts visās ES oficiālajās valodās un lielākajās ārpuskopienas valodās, īpašu uzmanību veltot BRIC valstīm, tādu formātu izmantošana, kas pieejami personām ar redzes traucējumiem, un informācija zīmju valodā nedzirdīgajiem cilvēkiem, kā arī visu veidu tehnoloģisko lietojumprogrammu izmantošana) un izveidotu to par īstu Eiropas tūrisma platformu, no kuras būtu viegli nonākt atsevišķu valstu, reģionu un vietējos tūrisma portālos; turklāt uzskata, ka portālā būtu īpaši jāizceļ Eiropas kvalitātes marķējuma sistēma un labas prakses piemēri, kā arī tādas iniciatīvas kā „Calypso”, „NECSTouR” un „EDEN” un ka tajā tūristi būtu jāinformē par tiesībām, kādas viņiem ir dažādās situācijās;
23. aicina Komisiju kopā ar dalībvalstīm izvērtēt iespēju izveidot „Eiropas tūrisma karti” nolūkā veicināt Eiropā ceļojošu dalībvalstu un trešo valstu tūristu vēlmi to darīt regulāri, piedāvājot informāciju, kurā būtu uzskaitītas viņu tiesības, atlaides un konkrēti pakalpojumi;
24. uzskata, ka Eiropa Savienība pamatā ir kultūras un valodu daudzveidība un ka tāpēc ir svarīgi veicināt piekļuvi tūrisma objektiem, nodrošinot tūristiem līdzekļus, kas atvieglo viņu apmeklējumu un palīdz viņiem saprast, piemēram, audiogidus vai brošūras, kurās būtu sniegti skaidrojumi vismaz divās oficiālās ES valodās, jo īpaši, ja attiecībā uz apmeklējamiem objektiem tiek saņemts struktūrfondu finansējums;
25. aicina Komisiju sadarbībā ar tūrismā iesaistītajām personām novērtēt „Eiropas tūrisma kvalitātes zīmes” praktisko iespējamību, nosakot kopējus kvalitātes kritērijus; uzskata, ka tas jāveic, koordinējot dažādās dalībvalstīs un šīs nozares asociācijās jau gūto labāko

pieredzi, lai papildus valstu marķējumam izveidotu vienotu marķējumu, ko varētu atzīt pēc brīvprātīgas akreditācijas principa („opt-in”);

26. uzskata, ka jānovērš marķējumu skaita pieaugums un to skaits ir jāsamazina, lai nepieļautu iespējamus pārpratumus no patērētāju viedokļa un pārmerīgu slogu uzņēmumiem, kā arī lai padarītu marķējumu atpazīstamāku; aicina Komisiju izvērtēt esošo marķējumu — tā drošumu, pārredzamību un atbilstības normām uzraudzību; turklāt aicina Komisiju, dalībvalstis un ieinteresētās personas veicināt esošos instrumentus un labo praksi un ilgtermiņā izvērtēt iespējas pakāpeniski apvienot „Eiropas kvalitātes zīmi” un „Tūristu mītņu pakalpojuma ekomarķējumu” un izveidot vienu marķējumu, attiecībā uz kuru ilgtspējība būtu viens no nozīmīgiem kvalitātes kritērijiem;
27. aicina Komisiju veicināt iniciatīvu pakāpeniski saskaņot viesnīcu klasifikācijas sistēmu (viesnīcas, viesu nami, izīrētas telpas u. c.), nosakot kopējus minimālos kritērijus, sākot ar nozares asociāciju (piemēram, „Hotelstars Union”) un pārstāvju pozitīvo pieredzi; uzskata, ka šāda pakāpeniska saskaņošana varētu uzlabot gan Eiropas kā tūristu galamērķa ievērojamību, gan tūristiem piedāvāto informāciju; aicina Eiropas viesmīlības nozari:
 - turpināt darbu pie viesnīcu klasifikācijas pakāpeniskas saskaņošanas, ņemot vērā pieejamības kritērijus;
 - sadarboties un regulāri informēt iestādes par padarīto;
28. uzsver nepieciešamību pievērst pienācīgu uzmanību jautājumam par drošību dažāda veida izmitināšanas vietās, īpaši ugunsdrošības standartiem un oglekļa monoksīda drošības pasākumiem; tāpēc uzskata, ka jāierosina ēku, vadības un sistēmas (*BMS*) metodes ievērošana, neskarot spēkā esošos valstu noteikumus, kas izveidoti saskaņā ar Padomes 1986. gada ieteikumiem, vai arī jāveic alternatīvi reglamentējošie pasākumi, ja pašregulācija izrādās nepietiekama; turklāt uzsver arī viesnīcas personāla apmācību svarīgo nozīmi rīcības ārkārtas situāciju plānošanā un ugunsdrošības pārvaldībā un uzsver nepieciešamību pēc regulāras datu ieguves par izmitināšanas vietu drošību; uzsver, cik svarīgi ir vienmēr ievērot cilvēku ar invaliditāti un ierobežotām kustības spējām vajadzības, tostarp — apmācīt attiecībā uz invaliditātes vērā ņemšanu ugunsgrēka profilaksē un izmitināšanas drošību;
29. uzskata, ka Komisijai, sadarbojoties ar tūrisma nozares pārstāvjiem un sociālajiem partneriem, būtu jāizveido pašreizējo profesionālo kompetenču pārskats (tūrisma prasmju un zināšanu pamats), kas būtu sākumpunkts pieprasījuma un piedāvājuma saskaņošanas praktisko soļu īstenošanai Eiropas tūrisma nozares nodarbinātības tirgū;
30. aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm veicināt mobilitāti un izmantot un popularizēt tūrisma nozarē mūžizglītību, profesionālās un akadēmiskās apmācības sistēmas un mācekļību, lai saglabātu ciešus sakarus ar zinātnieku un darījumu aprindām un 8. pamatprogrammā pētniecības un tehnoloģiju attīstības jomā attiecībā uz tūrisma nozari vairāk uzsvērtu jauninājumus; uzskata, ka tādas Kopienas programmas kā „Erasmus jauniem uzņēmējiem” un „Leonardo da Vinci” ir vienīgās programmas, kurās var iegūt profesionālas un noderīgas zināšanas un uzlabot karjeras izredzes, un tāpēc tās būtu vairāk jāattīsta un jāpopularizē, ņemot vērā arī iespēju tās pārskatīt, lai tajās pasniegtu labas prakses piemērus, kas cita starpā attiektos arī uz patērētāju apkalpošanu, pieejamību un ilgtspējību;

31. mudina Komisiju precīzāk uzraudzīt Pakalpojumu direktīvas ieviešanu dalībvalstīs attiecībā uz tūrismu;
32. aicina dalībvalstis uzlabot profesionālo kvalifikāciju savstarpēju atzīšanu tūrisma nozarē, lai šajā nozarē jau strādājošie un potenciālie darbinieki varētu atrast labākās profesionālās iespējas un šajā nozarē veicinātu darba ņēmēju mobilitāti; uzskata, ka šādi pasākumi palīdzēs atrisināt šajā nozarē pastāvošo sezonas darba problēmu, no vienas puses, un nedeklarēta darba problēmu, no otras puses;
33. uzsver tūrisma un transporta ciešo saikni un aicina Komisiju un dalībvalstis veikt visu nepieciešamo, lai modernizētu valstu, reģionālo un pārrobežu infrastruktūru, kas paredzēta dažādiem transporta veidiem, īpašu vērību veltot Eiropas transporta tīklu projektu īstenošanas gaitai un savlaicīgai izpildei un vienotās Eiropas gaisa telpas izveides pabeigšanai, lai nodrošinātu efektīvāku gaisa satiksmes pārvaldību; uzskata par svarīgu sekmēt vairāku pārvadājumu kombinēšanu un pieņemt atbilstošas normas, lai pārvaldītu tūrisma plūsmas, it īpaši sezonas augstākās intensitātes laikā un dažādu veidu ārkārtas situācijās;
34. mudina Komisiju veicināt ilgtspējīgāku transporta līdzekļu izmantošanu, piemēram, kombinējot sabiedrisko transportu, dzelzceļu, riteņbraukšanu un pārvietošanos kājām; aicina Komisiju cita starpā veicināt un atbalstīt komunikāciju attīstību ar salām, lauku apvidiem, kalnu rajoniem, tālākiem reģioniem, proti, grūtāk sasniedzamiem galamērķiem vispār, tostarp saistībā arī ar Eiropas transporta tīkliem;
35. uzsver vajadzību veicināt integrētas elektronisko biļešu pārdošanas sistēmas, kas būtu paredzētas dažādiem transporta veidiem, tādējādi stimulējot sistēmas noderību visiem transporta veidiem, sekmējot starptautiskos pārvadājumus starp dalībvalstīm, nodrošinot kustības brīvību un likvidējot iekšējā tirgus pabeigšanas šķēršļus; uzskata, ka izstrādes procesa laikā sevišķa uzmanība jāvelta īpašajām cilvēku ar invaliditāti piekļuves prasībām;
36. atzinīgi vērtē ES tiesību aktus, kas pieņemti pasažieru tiesību jomā, īpaši attiecībā uz pasažieriem ar ierobežotām kustību spējām, un aicina Komisiju ātri izstrādāt vērienīgu un konsekventu tiesisko regulējumu — kopīgu noteikumu kopumu visiem transporta veidiem vienlaikus, pievienojot īpašus noteikumus, lai ievērotu katra transporta veida īpatnības;
37. aicina Komisiju izvērtēt Tūristu tiesību hartas īstenojamību un pienākumus, kuros ietverti pieejamības, informācijas sniegšanas, pārredzamas cenas noteikšanas, kompensācijas u. c. principi; aicina dalībvalstis izveidot neatkarīgu arbitražas sistēmu, lai arī patērētāji varētu patiesi nodrošināt minēto tiesību ievērošanu;

Ilgtspējīgs un daudzveidīgs tūrisms

38. uzsver, ka tūrisma politikā konsekventi jāietver ilgtspējīga attīstība: jāievēro pašreizējo paaudžu sociālās, ekonomiskās un vides vajadzības, neaizmirstot par turpmāko paaudžu interesēm;
39. atzinīgi vērtē Komisijas vēlmi pašreizējo tūrisma piedāvājumu padarīt daudzveidīgāku, kas palīdzēs kompensēt trūkumus, kas izriet no tūrisma raksturīgās sezonālās sezonālitātes; īpaši uzsver jau uzsāktās sadarbības ar Eiropas Padomi nozīmīgumu, lai atbalstītu kultūras, vēsturisko, reliģisko, vides un ainavas tūrisma, izveidojot tematiskus maršrutus vai ceļus, kas ne tikai izceļ mūsu kontinenta kultūras un vēsturiskās saknes, bet arī palīdz attīstīt cita veida

tūrismu, kas būtu ilgtspējīgs un pieejams visiem; uzskata, ka jāatbalsta ilgtspējīgi transporta veidi, tai skaitā riteņbraukšana un burāšana pa dažādiem maršrutiem;

40. uzskata — lai atšķirtu Eiropas tūrismu no citu valstu vai kontinentu tūrisma, ļoti svarīgi ir sasaistīt tradicionālā tūrisma nozari ar to, ko reģions piedāvā attiecībā uz produktiem un pakalpojumiem, kā arī materiālajām un nemateriālajām lietām;
41. uzskata, ka Komisijai un Eiropas Padomei, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm un reģionālajām un vietējām pašvaldībām, arī turpmāk būtu jāatbalsta, tostarp arī ar finanšu līdzekļiem, jaunu „Eiropas maršrutu” izveide un esošo saglabāšana, tostarp uz salām un piekrastes, kalnainos un tālākos reģionos; uzskata, ka, popularizējot un maršrutā iekļaujot simboliskās vietas, piemēram, katedrāles, pilis, universitātes, arheoloģiskās vietas un rūpnieciskās zonas, kā arī Eiropas simboliskās personības un Eiropas idejas aizstāvjus, ar šiem maršrutiem būtu jāizceļ Eiropas identitāte; mudina Komisiju un dalībvalstis veikt visus atbilstošos pasākumus, lai aizsargātu Eiropas kultūras mantojumu un īpašumu turpmākajām paaudzēm;
42. mudina Komisiju veicināt ES reģionu tīklu veidošanu un sadarbību, lai savienotu esošos reģionālos, valstu un Eiropas velomaršrutus un uzlabotu ilgtspējīgu, energoefektīvu un videi draudzīgu velotūrismu Eiropas Savienībā;
43. uzsver tādu tīklu nozīmīgumu kā *NECSTouR* un *EDEN* attiecībā uz labas prakses apmaiņu starp Eiropas reģioniem un ilgtspējīgu tūrisma galamērķu reklamēšanu; papildus tam uzsver nepieciešamību ciešā sadarbībā ar Tūrisma ilgtspējas darba grupu (TNG) un vietējām un reģionālajām pašvaldībām izveidot kopēju rādītāju sistēmu, lai nodrošinātu tūrisma galamērķu ilgtspējīgu pārvaldību;
44. uzskata, ka, ņemot vērā Eiropas kontinenta vēsturi, Komisijai būtu apņēmīgāk jāveicina Eiropas rūpnieciskais mantojums, kura potenciāls nav pietiekami atzīts; uzsver, ka tāda Eiropas rūpniecības mantojuma attīstība, kas ir uzskatāms par vienu no galvenajām kultūras interešu jomām, varētu būt izdevīga arī no mazāk svarīgu galamērķu viedokļa un sekmēt ilgtspējīgākas, dažādākas un vienmērīgāk izvietotas tūrisma nozares darbību Eiropā, saglabājot, pārveidojot un atjaunojot rūpnieciskos objektus;
45. uzskata, ka būtu pienācīgi jāatbalsta lauku tūrisms un agrotūrisms, jo šīs nozares uzlabo dzīves kvalitāti, dažādo ekonomiku un ienākumu avotus lauku apgabalos, tajos rada darbvietas, notur šajos novados cilvēkus un tādējādi novērš iedzīvotāju skaita samazināšanos, kā arī izveido tiešu saikni ar atbalstu tradicionālajiem, ekoloģiskajiem un dabiskajiem pārtikas produktiem; šajā sakarībā norāda, ka šajos apgabalos ir svarīgi nodrošināt neierobežotas iespējas izmantot transporta tīklu, kā arī internetu un informātikas tehnoloģiju infrastruktūru; uzskata, ka tas palīdzēs sasniegt mērķi attiecībā uz jaunu tūrisma veidu sekmēšanu, tūrisma sezonu pagarināšanu un tūrisma aktivitāšu pārdalīšanu starp teritorijām ar augstu tūrisma koncentrāciju un teritorijām ar daudzsološām, taču nepietiekami izmantotām tūrisma iespējām;
46. uzskata, ka ir jānostiprina lauksaimnieku produkcijas noieta iespējas un jāuzlabo viņu piekļuve vietējiem tirgiem, tādējādi ēdināšanas uzņēmumiem atvieglojot iespēju iegādāties tiem nepieciešamos vietējos produktus;
47. uzsver, ka dabas tūrisms veicina ilgtspējīgu nozares attīstību; uzskata, ka ir svarīgi galvenokārt pievērsties dabiskajām kūrvietaīm un aizsargājamām zonām, padarot tās

pieejamākas tūristiem, tostarp attīstot arī starpvalstu maršrutus, kas nekaitētu vides mantojumam un vietējai bioloģiskajai daudzveidībai;

48. atzīmē, ka jaunu iekšzemes ūdensceļu izveide var veicināt kultūras tūrisma, dabas tūrisma un izklaides tūrisma ilgtspējīgu attīstību;
49. atgādina, ka arvien iecienītāki kļūst ar kultūru, izglītību, jaunatni un sportu saistīti ceļojumi, un tādēļ aicina dalībvalstis, vietējās un reģionālās pašvaldības būt elastīgākām, sniedzot atbalstu šādiem tūrisma veidiem un pielāgojoties demogrāfisko pārmaiņu radītajām jaunajām patērētāju kategorijām, lai ņemtu vērā jaunus tūrisma veidus, kas ir orientēti uz patērētāju pausto vēlmju apmierināšanu; pievērš uzmanību tam, ka sportam ir liela nozīme tūrisma veicināšanā, jo gan skatītāji, gan sportisti dodas uz sacīkšu vietām, un pieprasa izstrādāt īpašas politiskās nostādnes sporta tūrisma veicināšanai un atbalstam;
50. aicina Komisiju atbalstīt Kopienas visaptverošo iniciatīvu par tūrisma ietekmi uz vidi, īpaši pieminot Eiropas bioloģisko daudzveidību, atkritumu ciklu, enerģijas un ūdens taupību, veselīgu ēšanas režīmu un zemes un dabas resursu izmantošanu, lai izplatītu informāciju un nodrošinātu materiālus, vairāk informētu sabiedrību un samazinātu tūrisma ietekmi uz vidi;
51. atzinīgi vērtē nozares brīvprātīgos centienus izprast un samazināt tūrisma ietekmi uz vidi un galamērķiem, piemēram, ES daļēji finansēto „Travelife Sustainability System” — inovatīvu sistēmu, kas palīdz patērētājiem veikt noturīgu izvēli un nozarei izprast un kontrolēt tās ietekmi piegādes ķēdē;
52. mudina Komisiju atbalstīt tūrisma jomas MVU formulētās jauninājumu iniciatīvas, kā arī saglabāt un uzlabot bioloģiskās daudzveidības bagātību, atbalstot ekotūrismu;
53. aicina Komisiju pārbaudīt iespēju noteikt atbildīga un ilgtspējīga tūrisma Eiropas dienu, visās dalībvalstīs organizējot informatīvas sanāksmes, lai veicinātu noturīga tūrisma veidus un tūristu atbildīgu uzvedību;
54. uzsver klimata pārmaiņu lielo ietekmi uz Eiropas tūrisma zonām, it īpaši uz visnestabilākajām, piemēram, piekrastes rajoniem, salām un kalnu reģioniem; uzskata, ka ir jāizstrādā stratēģijas, lai novērstu un mazinātu šo ietekmi, tostarp tūrisma pakalpojumos veicinot jauninājumus un dažādību, uzlabojot dabisko risku novēršanas un mazināšanas politiku, pielāgojot infrastruktūras objektus, iepriekš paredzot ūdens trūkuma ietekmi un nodrošinot attiecīgo teritoriju faunas, floras un ainavas ilgtspējīgumu;
55. norāda, ka piekrastes reģioni ir galvenais tūrisma galamērķis Eiropā, un tāpēc ir svarīgi pienācīgu uzmanību pievērst teritorijas plānošanas metodēm šajos reģionos, ekstensīvas urbanizācijas riskiem, nepieciešamībai saglabāt piekrastes reģionu kvalitāti un ilgtspējīgumu, kā arī to mantojumu un tūrisma pakalpojumu infrastruktūru; uzsver nepieciešamību jūras piekrastes, salu un jūras tūrisma stratēģijā ieguldīt atbilstošus līdzekļus, lai Eiropas piekrasti aizsargātu pret eroziju, aizsargātu vides un dzīvās dabas mantojumu un uzlabotu ūdens kvalitāti — tas viss jādara nolūkā izveidot ilgtspējīgu un kvalitatīvu pludmales un zemūdens tūrisma; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu izstrādāt stratēģiju par ilgtspējīgu piekrastes un jūras tūrisma un prasa izstrādāt līdzīgas īpašas stratēģijas attiecībā uz salām, kalnu reģioniem un citām nestabilām teritorijām;
56. vēlreiz apstiprina tāda pludmales tūrisma svarīgumu, kas ir raksturīgs dažiem Eiropas piekrastes reģioniem; aicina Komisiju noskaidrot, vai Direktīva 2006/123/EK negatīvi

neietekmē šīs nozares MVU, un vajadzības gadījumā ierosināt pasākumus, kas mazinātu šo ietekmi un nodrošinātu, ka, piemērojot šo direktīvu, šīs profesionālās kategorijas īpašos raksturlielumus ņem vērā; turklāt aicina dalībvalstis sadarbībā ar kompetentajām iestādēm noskaidrot iespējas īstenot kompensējošus pasākumus, ar kuriem tiktu mazināts tūrisma uzņēmumiem nodarītais kaitējums, kas radies, pieņemot jaunus tiesību aktus, kuru dēļ tiktu zaudētas iegūtās tiesības un tiek ciesti zaudējumi, ko izraisa neamortizētas investīcijas ražošanas līdzekļu atjaunošanā vai centieni nodrošināt to atbilstību agrāk spēkā esošajiem aktiem; uzskata, ka šīs darbības ir nepieciešamas, lai aizsargātu uzņēmumu veiktās investīcijas un uzlabotu klientiem sniegto pakalpojumu kvalitāti;

57. aicina Komisiju un dalībvalstis saskaņā ar kopējo jūras politiku atbalstīt ostu infrastruktūras attīstību, lai pielāgotu ostu termināļus tādu personu vajadzībām, kurām ir ierobežotas kustību spējas, un lai nodrošinātu starpsavienojumus ar citiem iekšzemes transporta veidiem un saiknes ar tūrisma centriem, kas ir būtiski faktori jūras pasažieru transportā, kruīza kuģu tūrismā un izklaides jomas tūrismā; šajā sakarībā aicina dalībvalstis atcelt visus ierobežojumus, kādi tām varētu būt;
58. vērš uzmanību uz faktu, ka demogrāfiskās tendences Eiropā ir pamatā turpmākai veselības tūrisma, īpaši kūrvieta tūrisma, izaugsmei; ņemot vērā to, ka pastāv dažādi Kopienas standarti kūrvieta jomā, aicina Komisiju izvērtēt iespēju iesniegt vienota tiesību akta priekšlikumu par veselības tūrismu, lai šajā nozarē izveidotu regulētu un organisku struktūru, veicinot tās konkurētspēju, un uzreiz norāda, ka uz kūrvieta tūrisma uzņēmumiem, kas dalībvalstīs sniedz veselības pakalpojumus, neattiecas Direktīvas 2006/123/EK darbības joma; uzsver, cik svarīgi attiecībā uz pārrobežu veselības aprūpi ir pieņemt jaunus tiesību aktus, un uzskata, ka tie ir jāievieš pilnīgā saskaņā ar kritērijiem un nosacījumiem, kas noteikti atbilstoši jaunajam likumdošanas regulējumam, lai nodrošinātu pilnībā apmierinošu īstenošanu;
59. uzsver „iepirkšanās tūrisma” ekonomisko nozīmīgumu; uzsver, ka liela tūristu skaitam šis tūrisma veids ir viens no galvenajiem iemesliem brīvdienu pavadīšanai Eiropas Savienībā, kurā atrodas pasaulē vadoši luksuspriekšmetu nozares uzņēmumi un zīmoli; norāda — lai gan šī nozare strauji attīstās, ES saskaras ar spēcīgu konkurenci no citiem starptautiskiem tūristu galamērķiem, kas piedāvā, piemēram, beznodokļa iepirkšanās iespējas vai PVN atmaksu; tāpēc iesaka sadarbībā ar luksuspriekšmetu nozari un tūrisma profesionāļiem noteikt jaunus pasākumus un izveidot jaunus pakalpojumus, kas dotu iespēju ES saglabāt savu pievilcību un konkurētspēju;
60. uzsver nepieciešamību veicināt Eiropas darbību tūrisma Eiropas Savienībā un pasaulē, jo dažām Eiropas zonām šis tūrisma veids ir ekonomiski nozīmīgs un to pakalpojumu skaits, kas saistīti ar profesionālo izstāžu, parasto izstāžu, konferenču un citu darbību pasākumu (viesnīcas un ēdināšana, veikali, transports, saziņa un pasākumu vadīšanas aģentūras, u.c.) apkalpošanu un organizēšanu;
61. atgādina, ka ētiski atbildīgs tūrisms ir obligāts mērķis, ko nedrīkst neņemt vērā; atzinīgi vērtē Pasaulē tūrisma organizācijas izstrādāto ētikas kodeksu un cer, ka arī Komisija un dalībvalstis to drīzumā pieņems; šajā sakarībā pauž gandarījumu par Komisijas priekšlikumu paplašināt dalībvalstu jurisdikciju un to attiecināt arī uz seksuāla rakstura noziegumiem, kas pret nepilngadīgajiem izdarīti ārzemēs, tādējādi praktiski sodot seksa tūrisma;

Tūrisms visiem

62. uzsver, ka tūrismam raksturīgā sezonālitate var būt par iemeslu nedrošībai no nodarbinātības un darba apstākļu viedokļa; šajā sakarībā aicina izstrādāt īpašu politiku, lai palīdzētu sezonas strādniekiem, jo īpaši iekļaujot tūrisma sezonu pagarināšanas pasākumus, dažādojot tūrisma aktivitātes;
63. aicina Komisiju izstrādāt plānu, saskaņā ar kuru tiktu veicināta tūrisma sezonālitates pakāpeniska mazināšana; šajā sakarībā mudina Komisiju izmantot līdz šim pozitīvos sagatavošanas pasākuma „Calypso” rezultātus un aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt šā pasākuma īstenošanu, nelabvēlīgākā situācijā esošiem cilvēkiem, piemēram, vecāka gadagājuma cilvēkiem, cilvēkiem ar kustību traucējumiem, jauniešiem un ģimenēm ar maziem ienākumiem atvieglojot iespēju doties brīvdienu ceļojumā, it īpaši ceļot sezonālās aktivitātes krituma laikā un uz citu valsti; šajā sakarībā aicina nodrošināt fizisko pieejamību, atbilstošus pakalpojumus un drošu informāciju, kas turpmāk ir jāplāno un jāiekļauj tūrisma produktos; uzskata, ka par paraugu var kalpot daudzie pašreizējie labas prakses piemēri, kuros ir akcentēta pieejamība un iespējas;
64. uzsver, ka jaunajā Eiropas stratēģijā attiecībā uz invaliditāti ir svarīgi nodrošināt cilvēkiem ar invaliditāti pieeju ne tikai transportlīdzekļiem, bet arī tūrisma mītnēm, ēdināšanas vietām, kā arī garantēt ikvienam iespējas iepazīties ar esošo informāciju un iespējas izmantot tūrisma pakalpojumus kopumā; uzsver, ka pēc tam būtu jāsniedz precīza informācija par veiktajiem pasākumiem; aicina Komisiju nodrošināt, lai visiem būtu šādas iespējas attiecībā uz visiem ar tūrismu saistītajiem produktiem un pakalpojumiem;
65. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt kultūras, vēstures vai vides nozīmes vietu atjaunošanas, saglabāšanas un aizsardzības programmu īstenošanu, minētās vietas padarot pieejamākas tūristiem; mudina jauniešus brīvprātīgi piedalīties šajās programmās 2011. gadā — Eiropas brīvprātīgā darba gadā — un arī pēc tam;
66. aicina Komisiju veicināt arī tā saukto *VFR* tūrismu (ciemošanos pie draugiem un radniekiem) kā svarīgu veidu, lai uzlabotu integrēšanos Eiropas kultūrā;

Tūrisms un resursi

67. aicina Komisiju koordinēt, paplašināt un popularizēt finanšu instrumentus, ko pārvalda dažādi ģenerāldirektāti un kas ir paredzēti tūrisma konkurētspējas stiprināšanai, kā arī kontrolēt to precīzu izmantošanu, īpaši attiecībā uz ERAF, ELFLA, ESF un EZF; uzskata, ka, ņemot vērā budžeta ierobežojumus, ir svarīgi izveidot sinerģiju starp dažādiem spēkā esošajiem finanšu instrumentiem, kas jāpielāgo atbilstoši tūrisma un klientūras jomā notikušajām pārmaiņām, ar tūrismu saistīto darbību dažādībai un vietējās attīstības vajadzībām; turklāt aicina Komisiju izstrādāt precīzus orientierus, kā izmantot finansiālo atbalstu ar tūrismu saistītajiem projektiem, un izveidot viegli pieejamu visus ģenerāldirektātus aptverošu datubāzi, lai veidotu izpratni un vairāk informētu par ES līdzfinansētiem tūrisma projektiem;
68. uzsver, ka tūrismam arī turpmāk jābūt nozīmīgam kohēzijas politikas elementam 2014.–2020. gada finanšu plānā; prasa nākamajos finanšu plānos un struktūrfondu noteikumos kā vienu no prioritātēm iekļaut arī tādu tūrisma teritoriju rehabilitāciju, kuros iestājusies ekonomiskā lejupslīde, lai garantētu to konkurētspēju un ilgtspējību;
69. turklāt iedrošina dalībvalstis un vietējās un reģionālās struktūras pilnībā izmantot profesionālās apmācības instrumentus, ko piedāvā ESF un citi Kopienas, valstu, reģionu un

vietējie fondi; uzskata, ka ir būtiski, lai dalībvalstis un iestādes apzinātos, ka tām ir jāizsludina konkursi tieši tūrisma jomā, balstoties uz strukturālo fondu prioritātēm;

70. pieprasa 2014.–2020. gada finanšu plānā noteikt konkrētu tūrisma programmu, kas īpaši būtu paredzēta mikrouzņēmumiem un MVU, veicinot partnerattiecības starp uzņēmumiem un publiskā un privātā sektora partnerību saistībā ar Eiropas mēroga tūrisma projektiem, un vienlaikus mudina MVU ieguldīt šajā nozarē;
71. uzsver nepieciešamību nodrošināt atbalstu pilotprojektiem tūrisma nozarē arī pēc 2011. gada un vajadzības gadījumā izvērtēt jaunus projektus, lai palīdzētu īstenot jauno stratēģiju;

Citi nozīmīgi jautājumi tūrisma nozarē

72. atzīmē, ka tūrisma uzņēmumiem ir vajadzīgi salīdzināmi un kvalitatīvi statistikas dati, lai ilgtermiņā plānotu piedāvājuma un pieprasījuma struktūru un veidotu jaunus tūrisma galamērķus; tālab aicina Komisiju savas kompetences robežās nodrošināt šādu datu pieejamību par visu Eiropu; pauž nožēlu par to, ka netiek apkopota oficiāla statistika par lauku tūrismu un agrotūrismu un ka visa pieejamā informācija ir balstīta uz aplēsēm; atzinīgi vērtē pasākumus, kas tiek apsvērti, lai tūrisma jomā nostiprinātu sociālo un ekonomisko zināšanu bāzi, norādot, ka šajā nozarē pēc iespējas ir jānovērš papildu finansiālas izmaksas un birokrātija;
73. aicina Komisiju līdz 2011. gada septembrim iesniegt tiesību akta priekšlikumu, ar kuru tiktu pārskatīta Direktīva 90/314/EEK par kompleksiem ceļojumiem, lai nozares patērētājiem un uzņēmumiem būtu precīzs tiesiskais regulējums gan ikdienas situācijās, gan arī ārkārtas situācijās, ko izraisījušas, piemēram, konkrētas klimata un dabas parādības vai arī politiskie nemieri; uzsver, ka visa koncepcija par kompleksiem ceļojumiem jau sen ir novecojusi, un mudina Komisiju pārskatīšanas laikā panākt to, lai šo tiesību aktu attiecinātu uz visām personām, kas piedāvā tūrisma pakalpojumus; uzsver, ka patērētājam sniegto pakalpojumu kvalitātei un godīgai konkurencei šajā sakarībā ir jābūt galvenajiem faktoriem;
74. saistībā ar grozījumiem uzsver iespēju visās dalībvalstīs pakāpeniski saskaņot samazinātās PVN likmes tūrisma nozarē, kas ir obligāts nosacījums pārredzamai konkurencei starp ES tūrisma uzņēmumiem un ar trešām valstīm; tāpēc šajā ziņā atzinīgi vērtē pēc Zaļās grāmatas par PVN nākotni publicēšanas uzsākto diskusiju;
75. aicina dalībvalstis ņemt vērā negatīvo ietekmi, kāda ir pieaugošajai tendencei piemērot lielākas nodokļu likmes tūristiem, kas ceļo uz ES vai dalībvalstu iekšienē, piemēram, attiecībā uz degvielas nodokli, drošības maksām un lidostu, pilsētu un ostu nodokļiem — it īpaši sezonālās aktivitātes krituma laikā; uzsver — ja tūrismam ir jāpiemēro papildus nodoklis, tas ir pienācīgi jāizziņo, lai uzlabotu tūristu un uzņēmumu informētības līmeni;
76. aicina ES Padomi paātrināt direktīvas priekšlikuma izstrādāšanu attiecībā uz tūrisma uzņēmuma peļņas normas sistēmas (TOMS) PVN īpašā režīma modernizāciju, paredzot brīvprātīgas piemērošanas „opt-in” mehānisma ieviešanu, lai novērstu konkurences kropļojumus starp dažādu kategoriju tūrisma nozares uzņēmumiem, jo šobrīd valstu tiesību aktu nesaskaņotība izraisa nopietnas sekas;
77. uzsver tādas aktīvas konkurences politikas nepieciešamību, kuru īstenojot tiktu konstatētas visas šajā nozarē pastāvošās koncentrācijas vai dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas

izmantošanas tendences;

78. aicina Komisiju līdz 2012. gada beigām iesniegt kopēju tūrisma stratēģiju, kas atbilstu pašreizējai stratēģijai un tās īstenošanas plānam un papildinātu tos;

79. uzskata, ka Eiropas Parlamentā jāizveido īpaša tūrismam veltīta tehniska darba grupa, kas cieši uzraudzītu Komisijas ieteikto pasākumu un Eiropas Parlamenta priekšlikumu īstenošanu;

o

o o

80. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.